सेविमिति॥ १॥ १॥ १॥ १॥ १॥ १॥ ७॥ ८॥ १॥ १॥ १॥ १३॥ बात्रशंसंदुर्गुद्धिंगिः किफलमञ्जते॥ १६॥ सात्वांत्रसाद्यशिरसायाचेश्जुनिबहंणं ॥ प्राणांस्यक्यामिगोविंद्नायंसंजीवतेयदि ॥ १७॥ अस्मिह्बिह्वः स्यैनंब्रह्माक्षेणनिपातितं॥ २१॥ कतघ्रोयंव्श्रांसोयंयथास्यजनकस्तथा ॥ यःपांडवींश्रियंत्यकागतोद्ययमसादनं॥ २२ ॥ मयाचैतद्यतिज्ञातंरणमूर्यनिके रिमिट्भवेत ॥ ९४॥ अजानतीमिषीकेयंजनित्रीहं वितिष्रभो ॥ अहमेवविन्धास्यांनैतद्वंगतेभवेत् ॥ १५॥ मभस्यस्यास्यबालस्यबह्याकोणनिषातनं ॥ छ साथोयेममासन्मनोर्थाः॥तेद्रोणपुत्रेणहताःकिन्जीवामिकश्व ॥ १८ ॥ आसीन्मममतिःकष्णपुत्रोत्संगाजनादंन ॥ अभिवाद्यिष्येॡष्तितदिद्वित्यी । स्यचिरादिति॥ २३॥ तद्यनाकरवंरुष्णत्रशंसाजीवितप्रिया॥ इदानींमांगतांतत्रांकेनुवस्यतिफाल्गुनिः॥ २४॥ इतिश्री सैवंविलयक्र गंसोन्मादेवतपस्विनी॥उत्तरान्यपतद्रमौरूपणापुत्रगृद्धिनी॥ १॥तांतुद्ध्वानिपतितांहतपुत्रपरिच्छदां ॥ चुकशिकुःखात्तांसवांश्वभरतक्षियः॥ २॥मु कतं॥ १९॥ चपलाक्षस्यदायादेसतेऽस्मिन्युरुषष्भ ॥ विफलामेकताःकष्णाहिद्सवैमनोरयाः॥२०॥ चपलाक्षःकिलातीवप्रियस्नेमधुसूदन॥ सुतंपक्षावम ॥ अप्रक्षणीयमभवदात्तंसनविनादितं॥ ३ ॥ सामुहुत्तं चराजेहपुत्रशोकाभिषौदिता ॥ कर्मलाभिहतावीरवेरादीलभव ाद्ये॥ द्रोणपुत्राक्षनिदंग्यंजीव्यैनंममासजं॥ १३ ॥ यदिस्मधमेराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः ॥ त्यावापुंडरीकाक्षवाक्षम् तदा॥ ४॥ प्रतिलभ्यत्सासंज्ञाम्तराभरतषेभ॥ अंकमारोप्यतंपुत्रांमदंवचनमबवीत् ॥ ५ ॥ धमंज्ञस्यसुतःसत्वमधमैनावबुध्यसे ॥ यस्बंद्रिष्णिप्रवीरस्य ८॥ अथवायमेशज्ञाहमनुज्ञातामहाभुज॥ भक्षयिष्येविष्योर्घवेश्येवाहुताशनं॥९॥ अथवाहुमरंतातयहिदंमेसहस्रया॥ तिषुत्रविहीनायाहद्यंनविद्यिते॥ १०॥ उत्तिष्ठपुत्रपस्येमांदुःखितांप्रषितामहीं ॥ आत्तांमुष्षुतांदीनांनिमप्रांशोकसागरे॥ ११ ॥ आयींचपस्यपांचालीं ८॥ १९॥ २०॥ २१॥ १२॥ १४॥ इत्याश्वमिधिकेपर्वणिनैठकंठीयैमारतमावदीपेअष्टपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८॥ ॥ ७॥ ानुगीतापवंणिउत्तरावाक्येअष्टष्षितमोऽध्यायः॥ ६८॥ ॥ %॥ ॥ %॥ वैश्रापायनउवाच मालतांचतपांखना ॥ मांचपस्मसुदुःखातांव्याधांबद्धांसगींमिव ॥ ९ २ ॥ **इत्तिमिव्शजेंद्रपांडवानांनिवेशनं** महाभारतेआश्यमे यिकेपर्वणिअ क्रिषेनाभिवादनं॥ ६॥ पुत्रगत्व श्व॥ अभिमन्यौहतेवीरत्वामेष्य वार्णयमधहन्वीरशिरसात्वांत्रस तेजीवामिहतस्बस्तिर्किचना॥ 11 96 11 36 11 96 11 96 11 56 11